

гласува въ родъ и число. Н. П. *Moi-même, toi-même, elle-même, lui-même, Nous-mêmes, vous-mêmes.*

Забълежка) Ако въпрочемъ **nous** и **vous** се отнасятъ на едно, а не на много лица, то **même** не се промѣнува; примѣри: *nous-même, vous-même.*

III. За притяжательны-тъ мѣстоименя.

Притяжательны-тъ мѣстоименія всякога трѣба да се отнасятъ на едно по-преднѣе сщществително, кое-то е изразено въ предложеніе-то, както: *J'ai reçu votre lettre en date du ... — vous-avez reçu aussi la mienne en date du ...* и проч :

IV. За относителны-тъ мѣстоименя.

Прав: 1) Относителное мѣстоименіе се съгласува съ по-предне-то сщществително, или мѣстоименіе, на кое-то се отнася въ родъ, число и лице; Примѣри: *Moi qui suis aimé, toi, qui, es estimé, lui, qui est aimé, nous, qui sommes aimés, vous, qui êtes estimés.*

Забълежка.) Защото прилагателное нѣма отъ себе си ни родъ, ни число, ни лице; то за това оно и не може да бѣде предидъще на относителное мѣстоименіе, и вмѣсто да кажемъ: *Nous étions deux, qui étaient du même avis,* трѣба да кажемъ: *Nous étions deux, qui étions du même avis;* — тукъ мы отдаваме относителное мѣстоименіе **qui** на подлежащее глагола **nous** а не на прилагат: **deux.**

Прав: 2) Относителное мѣстоименіе **qui** употрѣбено като допълненіе на единъ предлогъ, никога не може да се каже за бездушны и безличны нѣща, но всякога за лица и за нѣща въодушевленны и личны; Примѣри: ---

Le bonheur appartient à qui fait des heureux. Cette mer furieuse à qui je me plains.

Слѣдовательно не можемъ каза: *L'étude à qui je consacre ma jeunesse,* но *à la quelle.* —

Прав: 3) **Dont** означява просто едно отношеніе, или едно произхожденіе както: *La personne dont je parle,* лице-то за кое-то хортувамъ. *J'aime, les Bulgares dont je*